

Φειδιπείδιος Άθλος

Ο Φειδιππίδειος Άθλος είναι ένας αγώνας δρόμου, εμπνευσμένος και σχεδιασμένος από τον Γιάννη Κούρο για να σηματοδοτήσει την ολοκλήρωση και υπερπροσπάθεια του Φειδιππίδη, ο οποίος στάλθηκε από τους Αθηναίους το 490 π.Χ. να ζητήσει βοήθεια από τη Σπάρτη για την αντιμετώπιση των Περσών και να επιστρέψει στην Αθήνα. Η ιδέα γεννήθηκε μετά το Σπάρταθλο '83, όπου ο Γιάννης Κούρος εξοργίστηκε με την ψεύτικη διαδρομή που «αναγκάστηκε» να ακολουθήσει από τους Βρετανούς διοργανωτές (στη διασταύρωση των Ισθμίων, μετά προς Επίδαυρο, αντί προς Εξαμίλια, μετά δυτικά (!) προς Αρχαία Κόρινθο και μετά βόρεια (!!!) προς Ασσο Κορινθίας (αντί νότια όπου είναι η Σπάρτη).

Αμέσως μετά τον αγώνα και το φιάσκο της διαδρομής, άρχισε να μελετάει και να τρέχει σε Αρκαδία, Λακωνία, Αργολίδα και Κορινθία, προσπαθώντας να εντοπίσει την αληθινή διαδρομή ώστε να μπορέσει μια μέρα να την τρέξει, αναβιώνοντας έτσι πλήρως τον άθλο του Φειδιππίδη. Παράλληλα, ζήτησε από τους διοργανωτές της κουτσουρεμένης και παραχαραγμένης διαδρομής του Σπάρταθλου (= SPARTa-ATHens-LONdon!!!), να αφαιρέσουν τη φράση «στα χνάρια του Φειδιππίδη» γιατί πράγματι η διαδρομή δεν τα ακολουθεί. Περνώντας από το Αρτεμίσιο όρος, παρά από το Παρθένιον όρος όπως μαρτυρούν οι πηγές του Ηροδότου, όχι μόνο δεν τιμάται ο Φειδιππίδης, αλλά μειώνουν τον τεράστιο κόπο του και αμαυρώνουν την συνεισφορά του.

Ο Γιάννης Κούρος είχε φτιάξει το σχέδιο της πλήρους διαδρομής από το 1985 -πολύ πριν μεταναστεύσει στην Αυστραλία- αλλά επειδή αντιμετώπιζε βιοποριστικά προβλήματα, αυτό λειτούργησε ανασταλτικά ως προς το να εκπληρώσει τότε αυτό το έργο, όπως και άλλα που είχε σχεδιάσει. Έμεινε λοιπόν για να διαμορφωθεί μετά τις σπουδές του και την επιστροφή του από την Αυστραλία.

Έτσι, είναι ο μόνος αθλητής που έχει κάνει στο ακέραιο και από τη σωστή διαδρομή τον άθλο του Φειδιππίδη, ενώ έχει επινοήσει την ονομασία της διαδρομής και το σχετικό έμβλημα. Με πολυμελές πλήρωμα αυτός ο αγώνας οργανώθηκε και ολοκληρώθηκε από τον Γιάννη Κούρο το 2005 (53 ώρες και 43 λεπτά) και το 2011 (61 ώρες και 24 λεπτά) -συμπεριλαμβανομένης τριαντάλεπτης ομιλίας προς τους Σπαρτιάτες, συνέντευξης, καθώς και ολιγόωρη ξεκούραση κατά την επιστροφή και στις δύο περιπτώσεις.

Όπως αναφέρθηκε, ο αγώνας πρέπει -σύμφωνα με τις πηγές (Ηροδότου Ιστορία / Βιβλίο 6 [κεφ.105.1 έως 3])- να περάσει και να επιστρέψει από το όρος Παρθένιον. Και ο Φειδιππίδης και ο Γιάννης Κούρος έφτασαν στην Σπάρτη χωρίς ξεκούραση ή ύπνο. Εξαιρώντας ένα μήνυμα προς τους Σπαρτιάτες, έτρεξαν πίσω στην Αθήνα αφιερώνοντας μόνο ένα μικρό χρονικό διάστημα για ξεκούραση κατά την επιστροφή. Σύμφωνα με την ιστορική αλλά και την ηρωική προσέγγιση, αυτός είναι ο σωστός τρόπος να τρέξει κάποιος τον αγώνα. Οτιδήποτε άλλο εκτός από αυτό είναι παρωδία ψευτιά, ή «απάτη»... εξαρτάται από την προσέγγιση, αφού αυτός ο αγώνας δεν μπορεί να τεμαχιστεί σε μικρές καθημερινές διαδρομές (στάδια / etape) ή να περάσει από άλλα μονοπάτια εκτός από αυτά του Παρθενίου όρους.

Ως εκ τούτου, δεν επιτρέπεται οποιαδήποτε διαφορετική προσέγγιση, ανικανότητα ή «παραχάραξη διαδρομής», καθώς αυτό θα αμαύρωνε και θα καπηλευόταν το όνομα και τη σημασία αυτού του αγώνα.